

nägi, et veise koit juba väljas oli. Walgus fas-
watab juugust, kuida igaüks enesest teab. Nida-
mees ei olnud koidu walget pilul filmal äratunnud,
kui tema juugest oma pea förgemole tööstis ja ümbet
halas waatama. Kas sa imet nääd? — Niukau-
gele kui film ulatas ei olnud sün muud elavat
hinge, kui tema kolm seltsumeest. Isand oli täkuga
seltss kui maa põhja waenud, et meehest ega hobust
mitte riisneid järel ei olnud jäänud. Püsti kar-
gades hüüdis aidamees: "Tööle ülesse! — on
meistri föige täkuga wiinud!" Kolm pead töüs
ühelkorraga murult, õernasid filmi ja waatasid imes-
tades üks teise peale, kui tahassid tüsida: mis se
lugu tähändab?

Paar filmapilko iljemine olid meeched neljakeste
jäkul ja termasid sedamaid rahahango peele, imeliko
lugu waatama. Ilus rõem ja lootus tuli neil süda-
misse, kui rahakasti terwelt öösel kaewatud haugus
leidsiend. Mis ka õnnetumal kombel meistri isan-
dale wōis juhtund olewad: warandus jää ommetegi
neile päranduseks. Meeched hakasid ühel nõuul
rahakasti välja fangutama, ja kui se osi neil wōi-
malik ei olnud, raud fangidega kasti kaant töhfuma.
Tiki aea pärast jõudsid nemad ühe karne laua
taudwitsa alt välja fangutada.

Uga kes jõnaks nende chmotust ja vihatuksa
ülestunnistada, kui nemad rahakasti waabates, muud
filma ei saanud, kui hulga vähamaid ja suuremaid
muinaliisi, misga kast põhjast sõrvani täidetud oli.

Kui ehk esimesel filmopilgul nõrk lootus Reid petis,
et luriwaim meistrid wies taha kivideks wōis moon-
danud olla, siisi märskasid nemad iljemine selgeste,
kui hebusel kabja jäljed neil nähtowale töüsidi, et
film raha ja hobusega oma teed läinud, ja nende
usliko kerget meelt oli petnud. Kõige vihasem
näitas Hans, ehk temal lül midagi waranduse kabjo
ei olnud, seest kubja Willem oli tema osa välja-
maaksnud. — Hans ütles: "Mina ei taha enne
püsida ega puhata, lunni selmi finni soan, ehk
peafassin ma maa-ilma otsani teda tagakihotama.
Wöllaroeg peab oma teenitud nuhtlust leidma ja
kaarnadele soödiks saama. Miss tema auusaad
meehi tuli tüssama."

Kubjas lubas Hansule oma neore förtvi ruuna
anda, mis üks wale hobune oli ja misga Hans
kiiremolt warga jälgi wōis taga ajada. Wana
Willem räägib igaühel töt, ütles kubjas, "olgo
sabs ehk talopoeg, Willem neid ei karda, tema futur
on raskem, kuda wana kadunt herra üles. Selle-
pärast kui meie wara ja hebusel warga kõte saate,
luban teise tütre, wōise kumma tahate."

Hans tötas veel selsamal hommikul tcele. Möls-
der ja aidamees läksid lohto herra juure warga
lugu ülesandma, aga et nemad töt ei usaldanud
ülestunnistada, sellepärast ei lausunud nad raha-
hangu leidnises fõna, waid ütlesid, et üks bulgus
fögemata neile tulnud, raha, muud wara ja hebose
warastanud, selle peale oma teed läinud.